**Sygn. akt KIO 2364/15**

**WYROK**
**z dnia 18 listopada 2015 r.**

**Krajowa Izba Odwoławcza** – w składzie:

**Przewodniczący: Honorata Łopianowska**
**Protokolant: Paweł Puchalski**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 listopada 2015 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 30 października 2015 r. przez wykonawcę Polski Koncern Naftowy Orlen SA w Płocku w postępowaniu prowadzonym przez Pocztę Polską SA w Warszawie, przy udziale wykonawcy Lotos Paliwa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Gdańsku, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego

**orzeka:**

1. oddala odwołanie
2. kosztami postępowania obciąża Odwołującego – wykonawcę Polski Koncern Naftowy Orlen SA w Płocku i:

    1) zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr [piętnastu tysięcy złotych] uiszczoną przez Odwołującego Polski Koncern Naftowy Orlen SA w Płocku tytułem wpisu od odwołania;

    2) zasądza od Odwołującego Polskiego Koncernu Naftowego Orlen SA w Płocku na rzecz Zamawiającego Poczty Polskiej SA w Warszawie kwotę 3 600 zł 00 gr [trzech tysięcy sześciuset złotych, zero groszy] stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu zastępstwa procesowego.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych [Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.] na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

**Skład orzekający:**

---

**Sygn. akt KIO 2364/15**

**Uzasadnienie**

**I.** Zamawiający – Poczta Polska SA w Warszawie, prowadzi postępowanie którego przedmiotem jest *„Zakup w systemie bezgotówkowym na podstawie karty paliwowej: paliw ciekłych, usług mycia, płynu do spryskiwaczy do pojazdów samochodowych eksploatowanych przez Pocztę Polską S.A”* z podziałem na trzydzieści dziewięć części. Szacunkowa wartość zamówienia jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Prawo zamówień publicznych.

**II.** W dniu 30 października 2015 r., Odwołujący złożył odwołanie, wobec dokonanego przez Zamawiającego odrzucenia oferty w odniesieniu do części 3 zamówienia. Odwołujący zarzucił naruszenie przepisów art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, poprzez uznanie, iż oferta złożona przez Odwołującego w części 3 jest niezgodna z treścią SIWZ, art. 92 ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, poprzez zaniechanie podania jednoznacznego i wyczerpującego uzasadnienia faktycznego odrzucenia oferty Odwołującego.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności badania i oceny ofert w przedmiotowym postępowaniu w zakresie części 3 zamówienia, dokonania ponownego badania i oceny ofert w zakresie części 3 zamówienia z uwzględnieniem oferty Odwołującego.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący zakwestionował dokonaną w zakresie części 3 zamówienia ocenę złożonej oferty jako niezgodnej ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia [dalej: SIWZ] z powodu uznania, że dojazd wskazanej do realizacji zamówienia stacji paliw w zasięgu wymaganych przez Zamawiającego 15 km nie obejmuje wszystkich wskazanych przez Zamawiającego rodzajów pojazdów. Odwołujący podkreślił, że wskazana

została stacja nr 648 zlokalizowana we Wrocławiu, przy ul. Muchoborskiej 9, od której odległość w dwie strony od miejsca garażowania pojazdów Zamawiającego, została określona na 10,1 km. Odwołujący nie zgodził się z oceną, że wytyczona droga, pozwalająca na spełnienie wymogu dotyczącego odległości stacji od miejsca garażowania pojazdów Zamawiającego, nie spełnia wymogu określonego w pkt 6 Opisu Przedmiotu Zamówienia tj. uniemożliwia poruszanie się po niej wszystkim pojazdom określonym przez Zamawiającego w pkt 14 Opisu Przedmiotu Zamówienia, gdyż na tej drodze występuje ograniczenie dla pojazdów ciężarowych o masie powyżej 9 t. tj. pojazdów należących do grupy opisanej w pkt. (iii) powyżej. Odwołujący postawił tezę, że od miejsca garażowania pojazdów



Zamawiającego, do stacji przy ul. Muchoborskiej, możliwy jest dojazd co najmniej trzema drogami, które spełniają wymagania określone w SIWZ. Odwołujący przedstawił też wydruki map ze strony internetowej www.google.pl/maps mapy tych trzech dróg, wskazujące, że przy pokonaniu każdej z nich dzieli cel [miejsce garażowania pojazdów Zamawiającego] od stacji paliw nie więcej niż 15 km w obie strony. W ocenie Odwołującego, w rozstrzygnięciu postępowania a części 3 nie określono, która z tych dróg uznana została za niespełniającą wymagań SIWZ. Powyższe samo w sobie stanowi naruszenie przepisu art. 92 ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, utrudniając odniesienie się do zajętego stanowiska, szczególnie że zgodnie z SIWZ w formularzu oferty nie było wymagania wskazywania konkretnego przebiegu drogi pomiędzy bazą Zamawiającego, a wskazaną celem realizacji przedmiotu zamówienia stacją benzynową wykonawcy.

Odwołujący zaznaczył, że stanowiący podstawę rozstrzygnięcia warunek nie odnosi się do wymogu 9 ton, a dla przebiegu trasy, w którym wystąpiłoby ograniczenie ruchu pojazdów o DCM powyżej 9 ton spełniony jest warunek ruchu pojazdów powyżej 3,5 tony.

Odwołujący podniósł, że niezgodność treści oferty z treścią SIWZ, stanowiąca przesłanką odrzucenia oferty, zachodzi wówczas, gdy zawartość merytoryczna oferty nie odpowiada między innymi pod względem przedmiotu zamówienia lub sposobu jego wykonania wymaganiom zawartym w SIWZ, z zastrzeżeniem art. 87 ustawy – tak np. Uchwała Krajowej Izby Odwoławczej z 18 września 2014 r., KIO/KD 79/14. Z kolei w wyroku KIO z 16.01.2012 r. KIO 22/12 Izba stwierdziła, iż Zamawiający może dokonać odrzucenia oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych jedynie w sytuacji ustalenia w sposób nie budzący wątpliwości, że oferta wykonawcy nie zapewnia realizacji zamierzonego i opisanego w SIWZ celu, a oferowane świadczenie nie odpowiada wyrażonych w treści SIWZ wymaganiom.

Odwołujący wskazał, iż powziąwszy wątpliwości, co do możliwości dojazdu do zaproponowanej stacji, Zamawiający nie tylko mógł ale również powinien wezwać Odwołującego do wyjaśnień w tym zakresie. Zgodnie z wyrokiem KIO z 13.10.2010 r. KIO 2145/10 czynność odrzucenia oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych winno poprzedzić wezwanie do złożenia wyjaśnień w trybie art. 87 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych. Wyjaśnienia udzielone przez odwołującego stanowią oświadczenie wykonawcy, którym jest on związany na równie ze złożona ofertą. Zamawiający jest zobligowany do prowadzenie postępowania z należytą starannością i dlatego nie może pozostawić żadnych elementów treści oferty do końca niewyjaśnionych, zwłaszcza że przepis pozwala zamawiającemu na żądanie od wykonawców wyjaśnień wobec wszystkich elementów treści oferty, a nie tylko dotyczących jakichś szczególnych



sformułowań. Wobec tego Zamawiający u którego zrodziły się jakiekolwiek wątpliwości co do treści oferty jest wprost zobowiązany, a nie tylko uprawniony do żądania wyjaśnień. Podobne stanowisko wyraziła Izba w wyrokach z 5.10.2011 r. KIO 2033/11 oraz z 19.07.2010 r. KIO 1377/10, w których stwierdza, że w przypadku wątpliwości Zamawiającego odnośnie treści złożonej oferty przed podjęciem decyzji co do jej odrzucenia na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych powinien on najpierw zwrócić się do wykonawcy o wyjaśnienie treści oferty na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych.

W ocenie Odwołującego, Zamawiający zaniechał wyjaśnień oferty Odwołującego oraz błędnie uznał, iż do zaproponowanej stacji nie istnieje dojazd, spełniający wszystkie wymagania SIWZ. Jak zostało to wskazane wyżej, do zaproponowanej stacji, wbrew twierdzeniom Zamawiającego, istnieje droga dojazdowa o wymaganych parametrach.

**III.** Zamawiający wnosił na rozprawie o oddalenie odwołania.
**VI.** Do postępowania odwoławczego przystąpił po stronie Zamawiającego wykonawca Lotos Paliwa sp. z o.o. w Gdańsku, wykazując interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której złożone zostało przystąpienie.

**Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:**
**I. PRZESŁANKI MATERIALNOPRAWNE, W ROZUMIENIU ART. 179 UST. 1 USTAWY PRAWO ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH**

Ustalono, że wykonawca, którego odwołanie podlega rozpatrzeniu, posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowany możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy, o czym mowa w art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych.

**II. ROZSTRZYGNIĘCIE O ZARZUTACH ODWOŁANIA**

Odwołanie podlega oddaleniu.

**[1]** Trafną i uzasadnioną jest dokonana przez Zamawiającego ocena, zgodnie z którą oferta Odwołującego nie odpowiada treści SIWZ.

Warunek, w treści którego osadzone zostało rozstrzygnięcie o odrzuceniu oferty Odwołującego w części 3 zamówienia w pkt 5 Opisu Przedmiotu Zamówienia dla tej części wskazuje, że Zamawiający wymaga, aby Wykonawca wskazał przynajmniej jedną stację



paliw zlokalizowaną w odległości do 15 km w obie strony od miejsca garażowania pojazdów Zamawiającego w miejscowości Wrocław przy ul. Avicenny 21.

W pkt 6 załącznika stanowiącego opis przedmiotu zamówienia Zamawiający podkreślił, że odległość 15 km powinna odnieść się do drogi, po której mogą się poruszać pojazdy Zamawiającego, o których mowa w punkcie 14, mierzonej z miejsca garażowania pojazdu do stacji paliw i z powrotem do miejsca garażowania pojazdu, obliczona na podstawie strony internetowej www.google.pl/maps.

Natomiast w pkt 14 Zamawiający zaznaczył, że chodzi o: (i) samochody osobowe, (ii) samochody ciężarowe o DCM do 3,5 ton, (iii) samochody ciężarowe o DCM powyżej 3,5 tony, długości pojazdu do 12 metrów, wysokości pojazdu do 4,0 m, szerokości pojazdu 2,6 metrów oraz (iv) ciągniki siodłowe z naczepą o długości zestawu do 16,5 metrów, wysokości do 4,0 metrów, szerokości do 2,6 metrów.

W oparciu o powyższe wymagania, Zamawiający uznał, że stacja wskazana przez Odwołującego [stacja nr 648 zlokalizowana we Wrocławiu, przy ul. Muchoborskiej 9] nie spełnia postawionych wymagań.

W uzasadnieniu odrzucenia oferty wskazane zostało, że *wytyczona droga, pozwalająca na spełnienie wymogu dotyczącego odległości stacji od miejsca garażowania pojazdów Zamawiającego, nie spełnia wymogu określonego w pkt 6 Opisu Przedmiotu Zamówienia tj. uniemożliwia poruszanie się po niej wszystkim pojazdom określonym przez Zamawiającego w pkt 14 Opisu Przedmiotu Zamówienia, gdyż na tej drodze występuje ograniczenie dla pojazdów ciężarowych o masie powyżej 9 t. tj. pojazdów należących do grupy opisanej w pkt. (iii) powyżej.* Zamawiający podkreślił też, że *przejazd inną drogą nie zawierającą wskazanych ograniczeń przekracza wymóg odległości określony w Opisie Przedmiotu Zamówienia dla części nr 3.*

**[2]** Wbrew odmiennemu stanowisku Odwołującego uzasadnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego jest wystarczające i pozwalało na podjęcie właściwie ukierunkowanej obrony przez Odwołującego, co też Odwołujący uczynił. Zarzut naruszenia art. 92 ust. 1 pkt.

2 ustawy Prawo zamówień publicznych, poprzez zaniechanie podania jednoznacznego i wyczerpującego uzasadnienia faktycznego odrzucenia oferty Odwołującego nie potwierdził się. W uzasadnieniu czynności odrzucenia oferty Odwołującego podkreślono, że powodem negatywnej oceny zaoferowanej do świadczenia dostawy objętej zamówieniem stacji paliw jest niemożność poruszania się przez drogę wiodącą od stacji do miejsca garażowania pojazdów wyszczególnionych w pkt 14 Opisu przedmiotu zamówienia, to jest pojazdów o



masie powyżej 9 ton, co odnosi się do wszystkich dróg, jakie znajdują się w wymaganym zasięgu. Zamawiający podkreślił też, że ewentualne spełnienie wymogu dotyczącego poruszania się pojazdami o wymaganej masie [w tym spornych 9 ton] wymagałoby wykroczenia poza zasięg 15 km w dwie strony, dzielących stację od miejsca garażowania pojazdów. Oznacza to, że Zamawiający dokonał ustalenia dotyczącego masy pojazdów mogących się poruszać po drogach wiodących do stacji nr 648 w odniesieniu do wszystkich dróg prowadzących do tego celu i z powrotem w granicach łącznej trasy 15 km. Fakt, że Zamawiający nie wymagał w SIWZ wskazania przez wykonawcę trasy, na podstawie której miałoby być ustalone, że podana w ofercie stacja spełnia postawione wymagania oznacza, że to na niego został przerzucony ciężar ustalenia każdej z możliwych tras i jej oceny przez pryzmat postawionych wymagań. Nie wymaga to zarazem wskazywania w uzasadnieniu czynności odrzucenia oferty – jak postuluje w odwołaniu Odwołujący – która z tych dróg uznana została przez Zamawiającego za niespełniającą wymagań SIWZ. Jeśli bowiem Zamawiający nie wymagał podania przez wykonawcę przynajmniej jednej, spełniającej wymagania trasy wiodącej do stacji, to samodzielnie musiał ustalać możliwe trasy a następnie ich cechy [długość w dwie strony, możliwość poruszania się pojazdami wyszczególnionymi w pkt 14 Opisu przedmiotu zamówienia]. Jeśli więc Zamawiający podał, że wytyczona droga, pozwalająca na spełnienie wymogu dotyczącego odległości stacji od miejsca garażowania pojazdów Zamawiającego nie umożliwia poruszania się po niej wszystkim pojazdom określonym przez Zamawiającego w pkt 14 Opisu Przedmiotu Zamówienia, gdyż na tej drodze występuje ograniczenie dla pojazdów ciężarowych o masie powyżej 9 ton a także że przejazd inną drogą nie zawierającą wskazanych ograniczeń przekracza wymóg odległości określony w Opisie Przedmiotu Zamówienia dla części nr 3, to oznacza to, że przeanalizował wszystkie możliwe trasy. Tego rodzaju ustalenie nie wymaga szczegółowego wskazania, na której trasie i jej odcinku Zamawiający dopatrzył się przeszkód w ruchu pojazdów o masie powyżej 9 ton. Dostrzeżenia bowiem wymaga, że trasy, ich przebieg, określone ograniczenia ruchu pojazdów o określonych gabarytach są informacjami powszechnie znanymi i dostępnymi dla każdego, dającymi się zweryfikować empirycznie. Takie stwierdzenie jak to uczynione przez Zamawiającego mieści w sobie ustalenie, że żadna z dostępnych tras nie spełnia wymagań, to jest wymagania przejazdu pojazdami o masie powyżej 9 ton a także że Zamawiający sprawdził wszystkie możliwe trasy.

W świetle SIWZ Zamawiający miał bowiem przeprowadzić samodzielnie dowolnymi środkami ocenę ofert, w tym spełnienie wymagań dotyczących długości trasy i możliwości ruchu pojazdami wymienionymi w pkt 14 Opisu przedmiotu zamówienia, co obejmuje także empiryczne zbadanie trasy w terenie, dotyczących jej uwarunkowań geograficznych oraz prawnych [odpowiednich regulacji wyrażających, przykładowo, zakaz ruchu pojazdów o



masie przekraczającej określony poziom] i pozostawienie rezultatów tej oceny w sferze wiedzy powszechnie dostępnej [faktu notoryjnego], co nie wymaga szczególnego uzewnętrznienia podstaw tej oceny, innych aniżeli sięgnięcie do wiedzy powszechnie dostępnej. W takim wypadku to na Odwołującym – jeśli miał odmienną ocenę – ciążyło przeprowadzenie dowodu przeciwnego.

W tych okolicznościach, to na Odwołującym spoczywał ciężar wykazania, że istnieje przynajmniej jedna trasa spełniająca postawione wymagania, co przy postawionej odmiennej tezie Zamawiającego powinno być dla Odwołującego relatywnie łatwe. Jeśli bowiem Odwołujący w celu złożenia oferty poddawał analizie stan swego posiadania i znajdujące się w jego ramach stacje, w tym badał, które z nich spełniają postawione wymagania, to tym samym musiał poddać ocenie wiodące do wskazanej stacji trasy przez pryzmat tego, czy

mogą nimi poruszać się pojazdy o wskazanych w pkt 14 Opisu przedmiotu zamówienia gabarytach i znaleźć przynajmniej jedną taką trasę. W konsekwencji winien wykazać także, że to ustalenie którego dokonał Zamawiający, to jest, że trasą nie mogą poruszać się pojazdy o masie powyżej 9 ton, jest nieuprawnione. Wykazanie tego było możliwe, poprzez przykładowo, przedstawienie zaświadczenia od zarządcy drogi, szczególnie że dotyczy to relatywnie niedługiego jej odcinka [maksymalnie 15 km w dwie strony, co daje co do zasady ok. 7,5 km w każdą stronę, a zatem dość krótki odcinek, podlegający jednemu lub niewielkiej liczbie zarządców]. Odwołujący jednak ograniczył się tylko do wykazania istnienia trzech liczących do 15 km w obie strony tras, których mapy zostały w odwołaniu przedstawione. Sporne jest jednak nie to, czy istnieją jakieś trasy o długości w dwie strony łącznie maksymalnie do 15 km, ale czy istniejące trasy o takiej łącznej długości pozwalają na poruszanie się pojazdów o masie przekraczającej 9 ton. Tej okoliczności Odwołujący nie wykazał. Nie jest bowiem wystarczające zaprzeczenie ustaleniu Zamawiającego i oświadczenie, że przynajmniej dwie z podanych w odwołaniu tras pozwalają na ruch pojazdów o spornej masie. Powyższe wymagało udowodnienia przez Odwołującego. Nie jest zatem właściwe na obecnym etapie przerzucanie na Zamawiającego ciężaru pozytywnego zweryfikowania treści oferty w trybie jej wyjaśnienia na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, jeśli Odwołujący nie uczynił tego na potrzeby postępowania odwoławczego.

Nie sposób też pominąć, że Zamawiający uprawdopodobnił tę ocenę, która wskazuje, że na wszystkich, nie dłuższych niż 15 km w obie strony trasach prowadzących do stacji nr 648 nie jest dozwolony ruch wszystkimi typami pojazdów wymienionych w pkt 14 Opisu przedmiotu zamówienia. Zamawiający przedstawił na rozprawie wydruki ze strony internetowej www.google.pl/maps oraz fotografie z punktów tej trasy obrazujące znaki



ograniczenia ruchu dla pojazdów powyżej wymaganej masy. Nawet jeśli te fotografie są w określonym zakresie nieaktualne, to na Odwołującym ciążył ciężar pozytywnego wykazania, że przynajmniej na jednej trasie o łącznej, liczonej w obie strony długości do 15 km istnieje możliwość poruszania się pojazdami o masie powyżej 9 tron.

**[3]** Nie sposób też podzielić argumentacji Odwołującego, stanowiącej próbę wykazania, że w świetle brzmienia pkt 14 Opisu przedmiotu zamówienia dopuszczalne było wypełnienie wymagań dla ruchu pojazdów o masie powyżej 3,5 ton [za odwołaniem: „stanowiący *podstawę rozstrzygnięcia warunek nie odnosi się do wymogu 9 ton, a dla przebiegu trasy, w którym wystąpiłoby ograniczenie ruchu pojazdów o DCM powyżej 9 ton spełniony jest warunek ruchu pojazdów powyżej 3,5 tony.”].* Przedmiotem zamówienia jest dostawa paliw i innych płynów dokonywana w stacji zaoferowanej przez wykonawcę, spełniającej określone wymagania opisane przez Zamawiającego. Te wymagania to odległość nie dłuższa niż 15 km w obie strony oraz możliwość pokonywania trasy do tej stacji przez typy pojazdów wymienione w pkt 14 Opisu przedmiotu zamówienia. Zamawiający w pkt 6 Opisu przedmiotu zamówienia podał, że odległość 15 km powinna odnieść się do drogi, po której mogą się poruszać pojazdy Zamawiającego, o których mowa w punkcie 14, mierzonej z miejsca garażowania pojazdu do stacji paliw i z powrotem do miejsca garażowania pojazdu, obliczona na podstawie strony internetowej www.google.pl/maps. Oznacza to, że zawarte w pkt 14 wyszczególnienie typów pojazdów nie było przypadkowe a dookreślało charakterystykę trasy wiodącej do stacji paliw w ten sposób, że każda z wymienionych kategorii pojazdów musi mieć możliwość poruszania się tą trasą. Postanowienie pkt 14 Opisu przedmiotu zamówienia w sposób jednoznaczny powiązane zostało z pkt 6 Opisu przedmiotu zamówienia mówiącego o długości trasy. Wszystkie te postanowienia łącznie określają wymagania stawiane zaoferowanej stacji paliw i drodze do niej wiodącej. W konsekwencji, stacja w której Zamawiający ma mieć możliwość nabywania paliw ma być dostępna ze wskazanego przez niego punktu [miejsca garażowania pojazdów przy ul. Awicenny 21 we Wrocławiu] dla wszystkich typów pojazdów, w tym tych o masie powyżej 9 ton. Odwołujący nie wykazał, że jakąkolwiek trasą nie dłuższą nić 15 km w obie strony można dojechać do wskazanej w ofercie stacji nr 648 pojazdami o masie powyżej 9 ton.

Nie zasługiwały zatem na aprobatę zarzuty, zmierzające do zakwestionowania podstawy odrzucenia oferty Odwołującego. Czynność Zamawiającego odrzucenia oferty

Odwołującego w części 3 zamówienia na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy, znalazła potwierdzenie. Nie potwierdziły się także zastrzeżenia wskazujące na zaniechanie przez Zamawiającego wyjaśnienia treści oferty na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy jak i te, mające przekonać o pozostawiającym niedosyt informacyjny uzasadnieniu czynności Zamawiającego



---

[art. 92 ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, poprzez zaniechanie podania jednoznacznego i wyczerpującego uzasadnienia faktycznego odrzucenia oferty Odwołującego].

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku postępowania – na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Prawo zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy § 5 ust. 4 w zw. z § 3 pkt 1) i 2) *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania* [Dz.U. Nr 41 poz. 238]. Zasądzono na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł z tytułu zastępstwa procesowego, maksymalnie dopuszczalną przepisami *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania*

**Skład orzekający:**